

IX. ÉVFOLYAM.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

1916. 34. szám.

Budapest, augusztus 22.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkesztő és kiadja
a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv
szerkesztő bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre — — 12 korona

Félévre — — — 6 korona

Negyedévre — — 3 korona

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — 6 korona.

Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Budapest, IV. Egyetem-utca 4. sz.

A lóköttők.

Irta: Nyomozó.

(Vége.)

A csendőrségi szolgálat helyes vezetése általában megköveteli a közértelem időközlőnkénti ellenőrzését. Ezuttal azonban nem ebből a célból és nem is az említett lólopások miatt kereste fel P. Tóth őrmester (most járásőrmester) Fejszést, hanem egy, a nevezett tanyájától nem nagy távolságban történt libalopás ügyben gyanúsította meg, úgy gondolkozván, hogy bizonyosan vendége lehetett az öregnek, s ennek ellátására kellett a libák.

Fejszés a legtisztességesebben fogadta a járőrt. De mikor megtudta, hogy miről van szó, kitört belőle az indulat és a legönérzetesebb méltatlankodás hangján tiltakozott a gyanu ellen:

— Már bocsásson meg az őrmester ur, — mondá, nem vagyok én kapezabetyár, nem szoktam én libát lopni! Ha én lopni megyek, a lovát vagy az ökrét viszem el a fülérefekvő parasztnak, de nem a libáját.

— Jól van jól, Miska bácsi, — csillapította az őrmester a méltatlankodót, — azért szabad tán megnézni, mi van a kamrában?

Ezekre a békéltető szavakra kissé elhalványult Fejszés és mindjárt csendesebb hangon folytatva a szót, a konyhából nyíló kamrasajtóhoz lépett:

— Hogyne volna szabad őrmester ur, — válaszolt az ajtót kinyitva, — csendőrnék mindig szabad; tessék csak megnézni mindent, győződjék meg róla, hogy igazat mondtam?

Ezeket már mind természetes, nyugodt hangon mondta Fejszés, csak az volt a feltűnő, hogy e beszéd közben, mikor a kamraajtót kinyitotta, mintha megfélejtkezett volna arról a rendes magyar szokásról, hogy a vendéget vagy az idegent szokás előrebocsátani, mert háttal előre ő lépett be elsőnek a kamrába, ott benn pedig mintha megakart volna hosszabbítani a kinyitott ajtó szélességét, az ajtó széléhez állott és úgy beszélt tovább, hogy ebben a székben, abban a homárban, meg amott a sarokban levő kosárban mi van.

Az őrmester azonban már nem ezekre, hanem inkább arra volt kíváncsi, hogy mit igyekezik Fejszés oly fel-

tűnő módon takargatni az ajtó megett. Elsősorban is odalépett tehát és meglepetésére egy pásztorféle embert talált ott lehúzódva. Hogy pásztoreMBER — csikós vagy gulyás — volt az ismeretlen, azt a ruhája és a nyakában lógó karikásostor mindjárt elárulta.

— Hát ez kicsoda itt? — kérdezte önkéntelenül Fejszés.

— Nem ismerem én, kérem, az este jött hozzám ez a jó ember és szállást kért. Én meg azt se kérdeztem, ki fia, ki lánya az istenadta, csak szállást adtam neki s most valószínűleg az őrmester uréktól való félelmében buzózott ide, — hadarta Fejszés rendületlen nyugalommal.

— Jöjjön csak elő onnan atyafi, kicsoda maga, honnan jött és mit keres itt? — szolt rá az őrmester az ekkorára már felegyenesedett ismeretlenre.

— Lukity Mátyás gulyás vagyok a Bácskában s onnan jöttem két elbitangolt vagy ellopott jószágot keresni erre felé s hogy rám esteledett, szállást kértem ettől a jó embertől, — felelte a kalapját lekapva, csendes rezignációval az állítólagos Lukity, — s most, hogy az urak beszédéből kihallgattam, hogy gyanús emberhez kerültem, bát kerülni akartam a kellemetlenséget és beléptem ide, hogy ne találkozzunk, — folytatta tovább.

Ebből a két feleletből még kevésbé tapasztalt csendőr is kiérezte volna, hogy mind a két ember valótlant állít, P. Tóth őrmester ezenfelül — az utóbbi tájshírlásból következtetve — mindjárt tisztában volt azzal is, hogy Lukity Mátyás hamis nevet mondott, mert nem a Bácskából való szerb, hanem a Dunántúlról való magyareMBER Ő.

Mint ahogy pedig a történetek után az is nyilvánvaló volt, hogy akárki is ez a magát Lukity Mátyásnak mondott ismeretlen, csak czinkostársaság lehet Fejszésnek és vagy egy újabb lopáshoz készülődtek vagy már lopott, de másutt hagyott jószág továbbítása esetleg értékesítése végett kereste fel Fejszést, az őrmester felszólította őket, hogy szedjék össze magukat, mert kikérdezés és az állítólagos gulyás személyazonosságának megállapítása végett elővezeti őket a községbe. Mielőtt azonban elindultak volna, utasította Varga Pap János csendőrt az őrmester, hogy a velük volt bizalmi egyénnel a külön-

Hegedűt, harmonikát, tárogatót, és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártm. szállít.

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA

STOWASSER J.

ca. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató feltalálója, Budapest, II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Öntőház utca 9. — Régi hangszerek javítása, vétele és becsapása. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetik.

álló istállóba, a melynek a padlásán tyukok háltak, nézzen be.

Az istálló üres volt. A padlásan is csupán egy magános tojóttyúk szundikált a szalmával bélelt rostakéregből készült fészken, éppen a napi tojáshozadék körüli kötelességét teljesítvén. Ebbeli elfoglaltságában, mikor még csak a tollát láthatta a létrára fellépő csendőrnek, nem is zavartatta magát, de amint ez egy fokkal feljebb lépett s a szuronya és az alakja is láthatóvá lett, megremült az egyébként jámbor tyúk a közeledő idegentől és nagy lármával tiltakozva a szerinte jogtalan zavarás ellen, oly mérgesen szállott tova a fészekről a padlás tetejé felé, hogy a rostakéreg az erős rugás folytán oldalt billenve, félkörben a padlásajtó előtt álló csendőr felé gurult és éppen az ajtónál bukott ki belőle a tartalmát képező szalmacsomó. meg az ez alatt a fészek fenekén volt ujságpapirba takargatott lapos csomag.

— Ugyan mi lehet ebben a csomagban, — tűnődött a csendőr. Első pillanatban azt hitte, hogy a tojóttyúkokat a fészekre csábító babonásszer vagy tyuktetű pusztító anyag van benne, csupa kíváncsiságból azonban mégis szétbontotta, hát legnagyobb meglepetésére egy jó csomó marhalevél-ürlap került elő a csomagból.

Meglepetésében még le sem szállott a létráról, onnan jelentette őrsparancsnokának a leletet és csak annak biztatására markolta fel és hozta le a csomagot a padláról, mire mind a ketten, ott a bizalmi egyén és a gyanúsítottak előtt vizsgálgatni és számolni kezdték a különös leletet.

A csomagban 125 drb ürlap volt. Ebből 3 darabnak a rendes módon szándékolt kiállításával már kísérletezett valaki, de valószínűleg rosszul sikerült, mert át voltak huzva. Feltűnő volt azonban, hogy mind a három elrontott ürlap Bácsalmás község hivatalos bélyegzőjével volt ellátva.

— Hát ezek bonnan és hogy kerültek ide Miska bácsi? — kérdezte végre P. Tóth őrmester Fejszéstől.

— Bizonyosan oda csempészte valaki, — felelte Fejszés a legtisztább lelkinyugalommal, — sok haragosa van az ilyen magamfajta embernek s a hol lehet, mind ártani akar, de az szent, hogy én nem tudom, hogy ki hozta és honnan hozta, — védekezék tovább.

— No! majd megtudom én mindjárt, — vágott közbe fenyegető hangon az őrmester s előhevén a jegyzék könyvecskéjét, lapozgatni kezdett benne és mikor ráakadt a keresett bejegyzésre, felolvasta azt a nyugtalanul fészkelődő Fejszésnek, hogy: „1905 márczius havában betörés a titeli m. kir. adóhivatalban; a Wertheim-szekrény feltörése nem sikerült, de a tettesek 135 darab marhalevél-ürlapot elvittek!”

— Talán ezek azok Miska bácsi! De honnan kerül erre a három darabra Bácsalmás község hivatalos bélyegzője és hova lett a hiányzó 10 drb. ürlap?

— Azért van itt az őrmester ur, hogy nyomozza ki és keresse meg, — válaszolt a vén lóköti daczosan.

Erre aztán hozzáfogott P. Tóth őrmester a húzmotázshoz és körülbelül másfélóra megfeszített munka után, a nádfedeles tanya egyik szarufája alól előkerült egy zsákdarabba burkolva a bélyegző is a hozzávaló festékpárnával.

— No! a ki erre, meg arra... — káromkodott egy kacsaringósát a csomag láttára Fejszés, — már látom, hogy a csendőrség előtt nincs lehetetlenség! — Azzal lehorgasztott fejjel, társával együtt, megindult a járőr előtt a község felé.

Hogy mit gondolt a két czinkostárs a kísérés alatt, mit nem, vagy talán mert látták, hogy a veszedelmes helyzetből csakis valamilyen beismeréssel lehet szabadulni, elég az hozzá, hogy a községházánál már mindenik engedékenyebb lett.

Fejszés beismerte, hogy a vendégét ismeri. Nem Lukity Mátyás az, — mondotta, — hanem Kiss György decsi gulyás Tolna megyéből és hogy egy „tervezett kirándulás” megbeszélése végett kereste őt fel. Beismerte továbbá, hogy a hivatalos bélyegzőt ő csináltatta, de még nem használta: a marhalevél-ürlapokat pedig egy csengődi ismerősétől szerezte pénzért. A hiányzó 10 darab ürlap hollétére nézve azonban nem akart nyilatkozni.

Lukity Mátyás mindenben jóváhagyta az ő kilitére és látogatási céljára vonatkozólag mondottakat. Azt is beismerte, hogy tudomása volt a marhalevél-ürlapokról, sőt egy fontos adattal továbbment, s mennyiben azt állította, hogy a hiányzó ürlapok valószínűleg K. I. paksi lakosnál vannak.

A fentebb felsorolt lólopásokra nézve azonban nem akart nyilatkozni egyik sem. Eziránti kérdésekre tagadólag válaszolt mind a két gyanúsított, sőt Fejszés újból csak az ő megszokott cinikus modorában válaszolt: „Azért van a csendőrség, hogy keresse meg!”

Hát meg is kereste! Az irány már megvolt valamennyire s ezen a nyomon haladva pár hét alatt sikerült leleplezni az egész társaságot.

Legelőször meglelt a csónakos, aki a lókötiöket a Dunántúlról Pest megyébe és innen a lopott lovakkal visszaszállította. Mert a tolvajok előrelátásából sohasem a rendes kompon jöttek és mentek át a Dunán. Ez hamarosan árulójuk lett volna. Ők csónakba ültek s a csónak mellett vezetve, usztatták át a lovakat. A csónakos különben nem is 10, hanem 13 drb lóról tudott s úgy emlékezett, hogy egyszer a többek közt két ökröt is usztattak át.

Így haladva tovább a már említett K. I. paksi lakosnál tartott kutatás során, egy szentkép háta megett meglelt 8 drb marhalevél-ürlap. Volt nevezetnél két ló is a lopottakból, de ezeket alig tudták előkeríteni.

Ha fáj a feje

ne tévovázze, hanem
használgjon azonnal

Beretvás-pastillát

mely 10 perc alatt a legmakacsabb migráint és fejfájást elműasztja. — Árát K. 1.20. — Kapható minden gyógyszerárban. Készíti Beretvás Tamás gyógyszerész Képesten. Orvosok által ajánlva. Három doboznál ingy. jutalom szállítást.

Lemberg képek. — Bővönülő katonák Lembergben.

A házkutatás után ugyanis nevezettnek eladó leánya benmaradt a szobában, hogy a széthányt holmit rendbe rakja. Ehelyett azonban, alig hogy kilépett a járőr a szobából, az utcái ablakon kiugrott a lány és kiszaladt apja után a földekre, hogy haza ne jöjjön a lovakkal, mert a csendőrök már mindent tudnak.

Az addigi köztisztelőben álló jó módú gazda nem is jött haza harmadnapig, akkor is csak arra a hirre került elő valahonnan, hogy feleségét és leányát, a további hírhordást megakadályozandó, a járőr őrizet alá vette.

Ez idő alatt ugyancsak Pakson F. J. személyében kinyomozta a járőr a másik czinkostársait is. Ennél szintén volt két ló. Így aztán az őrizet alá vett tettesekkel és lovakkal Decsre ment a járőr, ahol Gy. M. gazdánál találtak négy lovat, az előbb elfogott Kis György gulyás cserénye közelében pedig, az ennek hozzátartozói által az eset bírere szabadonbocsátott két lovat bitangságban találták meg.

A járőr azonban még itt sem állott meg. A csónakos bemondása alapján megállapította, hogy ugyancsak ez a tolvajszövevény, jobbanmondva Fejszés Mihály és a gulyás lopták el 1904. évi május 28-án virradóra Szarka Lajos Baracs-pusztai lakos két darab 600 K. értékű ökrét és ugyanazon év szeptember hó 8-án virradóra Nyikos Mihály nagykőrösi tanyai lakos három drb 500 korona értékű lovat is.

Ezeket már nem sikerült előkeríteni, mert a már megnevezett orgazdák időközben olyan módon, a mint azt e közlemény elején említettem, — hogy megengedték a vevőnek a járulat megküldéséig 30—40 K visszatartását, — a környékbeli országos vásárokon, hamis név és lakhely bemondása mellett, meg nem állapítható egyéneknek eladták s a járulatok megküldéséről érthető okokból mindannyiszor megfélejtkeztek.

Megállapították végül a titeli adóhivatal betörőjének a nevét is vagyis legalább azt a nevet, a melyen ő Csengődön tartózkodott. De ez nevezetesen a dolognak, mielőtt elfoghatták volna, elillant Csengődről, ahol pedig mint bácskai gazdag földbirtokos egyik csengődi gazdálkodó leányával — természetesen hamis név alatt — jegyet is váltott és csak akkor tudta meg a félrevezetett család, mikor a járőr felvilágosította őket a pazar bőkezűséggel költelező talmigavallér kiletéről, hogy szélhámosnak, hetörőnek ígérték oda a lányukat.

A kétheti nyomozás ennél fogva igen szép eredménnyel végződött úgy a járőrre, mint a károsokra nézve, mert ez utóbbiak közül nemcsak azok nyertek kártérítést, a kiknek az ellopott jószágaik megkerültek, hanem az orgazdák vagyonából azok is, a kikét nem sikerült előkeríteni.

Annál rosszabbul végződött a dolog a tettesekre és orgazdákra nézve, a mennyiben Fejszés Mihály 8 évi, Kis György gulyás 4 évi, K. I. jó módú gazda pedig 3 évi fegyházzal, míg Gy. M. másfél évi, F. I. pedig egy évi börtönbüntetéssel szenvedtek a terhükre megállapított és általuk is beismert bűncselekményekben való tevékenységük illetve bűnrészességükért.

Készült-e Oroszország a háborúra?

«Oroszország és a háború» czímmel a «Norddeutsche Allgemeine Zeitung» egy különös polemiával foglalkozik, a mely a napokban a «Gazette de Lausanne» czímű svájci újságban jelent meg. Julius 1-én közölte a svájci lap a nevezett cikket, a melynek témája «Oroszország és a háború» volt. A szerző a jelenlegi katonai helyzetből azt a következtetést vonta le, hogy az oroszok offenzív ereje megtört. A mi a modern Oroszországot illeti, az a veszteséges japán háború óta semmit sem tett, hogy támadó erejét ismét helyreállítsa. Ez az állítás a berni orosz követséget egy ellennyilatkozatra készítette, a melyben az orosz követ kijelenti, hogy csakugyan úgy áll a dolog, hogy a háború kezdetén Oroszország és szövetségesei nem voltak úgy elkészülve a háborúra, mint Németország és Ausztria-Magyarország. Ez az aránytalanság azonban később kiegyenlítődött. Ezzel az állítással — írja a «Norddeutsche Allgemeine Zeitung» — a semlegeseknél azt a mesét akarják terjeszteni, hogy Németország és Ausztria-Magyarország a háborúra való előkészületekkel akarták is a háborút, a gyanútlan entente-hatalmak ellenben ártatlanul és készületlenül álltak a háború kitörésénél. Azonban minden féligmeddig értesült semleges tényező már a háború előtt való eseményekből könnyen meggyőződhetett az ellenkezőjéről. Mint történelmi emlék mindenesetre hasznos a volt orosz hadügyminiszternek Suchomlinovnak a «Birszevija Vjedomosti»-ban 1914 márczius és június havában megjelent két cikke, a melyek mint orosz háborús harsonák, előfutárjai voltak a világháborúnak.

Az első cikk tudvalevően himnusza volt az orosz háborús felkészülésnek. Azelőtt Oroszország harci készülődései a védekezéshez voltak szabva, ezt fejtegette a cikk, most azonban a hadjárat terve azon nyugszik, hogy az orosz hadsereg offenzívát fog kezdeni. A második cikk világosan elárulja Oroszország valódi szándékait: Oroszország és Franciaország nem akarnak ugyan háborút, de Oroszország teljesen elkészült és reméli, hogy Franciaország is kész a háborúra. Ezekkel a szavakkal — mondja a «Norddeutsche Allgemeine Zeitung» — nyíltan kimondták, hogy mi a törekvésük. A cikk továbbá ezt tartalmazta: «A mi évi unjonckontingensünk a legutóbbi csári rendelet értelmében 450,000-ról 580,000-re emelkedett. A hadsereg száma

Lembergi képek. — 2. Felvirágoztatott tábori konyhák. — 3. Mária-tér Lembergben. — Lembergi sírok.

tehát évenként 130,000-rel megszorozódott. Egyidejűleg a szolgálati időt egy félévvel meghosszabbítottuk, úgy, hogy ezen a télen négy ujonczkontingens fog a zászlók alatt állni. Egyszerű számtani művelettel megállapíthatjuk hadseregünk állományát, a mely oly nagy, hogy annyit más állam nem tudott kimutatni. 480,000 szorozva négygyel, egyenlő 2.320,000. Ezek a számok, mondja a „Norddeutsche Allgemeine Zeitung”, nem szorulnak kommentárra. A cikk azután ezt mondja: „Meg kell jegyeznünk, hogy mindezek a békeidőben való hadseregszaporítások kizáróan azt a célt szolgálták, hogy a hadsereget minél hamarabb hadilábra állítsák, vagyis lehető gyorsasággal legyen mozgósítható. E tekintetben még egy nagy reformot vittünk keresztül, a mennyiben megvetettük egy egész stratégiai vasúti hálózatnak alapját és annak építését meg is kezdtük. Ilyen módon megtettünk mindent, hogy az ellenséget a mozgósításnál megelőzzük és mindjárt a háború első napjaiban lehető gyorsasággal koncentrálbassuk a hadsereget.”

Ha pedig mind a két Suchbomlinow-féle cikket még egy harmadikkal akarjuk kiegészíteni, akkor utalhatunk Jules Hedemannnak a „Matin”-ban 1914 július 18-án megjelent tudósítására. „Páratlan katonai teljesítmény” címmel írja le a „Matin”-ban Hedemann, hogy az oroszok katonai tekintetben mit végeztek. Poincaré abban a hónapban lépett orosz területre, a mikor Oroszország a világ legnagyobb katonai hatalmasága lett. A Hedemann-féle tudósítások csakhamar megtermették gyümölcseiket. Már néhány hónap után az orosz diplomaták egész más hangot ütöttek meg a német diplomáciával szemben. Beszédjük azelőtt buzakodó és vonatott volt, most egyszerre szilárd. Csak néhány politikus beszél még egy francia-orosz-német ententeről, ez az entente egyre lehetetlenebbé válik. Németország és Franciaország között a mult áll, Németország és Oroszország között a jövő.

Kell-e még további bizonyíték — fűzi hozzá a „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” — hogy hol kell keresni a háborúra való készülődést és a támadási szándékot? Az orosz követek jobban tennék, ha abbahagynák a semlegesek számára való mesemondást. Az orosz katonai és tengerészeti költségvetés száraz számai és sajtó, valamint a szövetséges sajtónak vallomásai eléggé megbazudtolják ezeket a meséket.

KÉPEINKHEZ.

Lembergi képek.

A kép, az illusztráció csak lassan követheti a nyomda ölmekatonáit: a betűket. Annak idején, körülbelül két hónappal ezelőtt, csak néhány óra kellett hozzá, már tudtuk, hogy győzedelmes csapataink felszabadították Lemberget, Galiczia fővárosát az orosz uralom alól, s napilapjaink élén ott pompázott az a rövidke, de a szövetséges osztrák-magyar és német birodalom népe

között osztatlan lelkesedést és örömet keltő pár szó: Lemberg újból a mienk!

Akkor is sejtettük, azóta meg teljes bizonyossággal tudjuk már, hogy ez a nagyjelentőségű közleménye a hadvezetőségnek nemcsak katonáinknak és nemcsak mi bennünk, itthonlevőkben, hanem főként Lemberg lakosságában váltotta ki leginkább az öröm és lelkesültség érzetét. Hiszen éppen ők voltak azok, a kik hónapokon át voltak kénytelenek viselni a folyton súlyosabbá és súlyosabbá lett orosz uralmat. Nebéz hónapok voltak ezek. Az orosz zsarnokság teljesen ráfeküdt minden súlyával Lemberg otthonmaradt lakosságára. Meg volt tiltva a szabad szó; nem nyújtott biztonságot és védelmet a házi tűzhely senkinek. Sőt már az iránt is intézkedett az orosz államhatalom, hogy Lemberg lakosságának nyelvét és vallását is eloroszosítsa. Már jöttek az orosz tanítók és az orosz papok átterítési és eloroszosítási misszióikkal a lakosság szorongva várta a következőket.

Ámde egyszerre, teljesen váratlanul, szinte meglepetés-szerűen megtörtént az orosz front gorliczei áttörése és ez hamarosan véget vetett az orosz törekvéseknek. A bőségszövetségesek dicső hadseregei úgyszólván feltartóztatás nélkül nyomták, szorították, verték vissza az elbizakodott orosz hadakat azokon az utakon és területeken, a melyeken annakidején Galiczia területét elárasztották. Pár hét alatt szabaddá tették Lemberget is. Kiűzték belőle az uralmat bitorló oroszokat.

Akkor megtudtuk ezt pár óra alatt és megtudtuk azt is, hogy a felszabadított lakosság leirhatatlan örömmel és lelkesedéssel fogadta a Bóhm-Ermolli hadsereg bevonuló katonáit. Öltették, csókolták és minden jóval ellátták a hős harcosokat. — Ennek az örömteljes, impozáns fogadtatásnak egyes epizódjait mutatjuk be olvasóinknak a jelen számunkban közölt képeken, utólagos illusztrálásánál annak a kellemes hírnek: Lemberg újból a mienk!

HIREK.

Adományok. A vak katonák számára: Az oroszvégi őrs gyűjtése, melyhez hozzájárultak: Lebó István járás-örmmester 5 K, Lázár, Nagy és Kurdi csendőrök, Henzel, Bognár, Zsibánszki, Hotya, Fülöp és Nagy gyalogosok 2—2 K, végül Miklós gyalogos 1 K-val; ugyanezen célra a dunahökevényi őrs légénysége 46 K-t adakozott. — A hekkulcsfürdői őrs legénysége 27 K-t küldött be hozzánk, az elesett katonák özvegyei és árvaí számára. Az adományokat rendeltetési helyeikre juttattuk.

Egy csendőrörmmester megtámadtatása és súlyos megsebesítése. Szabó László L. őrsvezető ez. örmmester, a kápolnai őrs ideiglenes parancsnoka, augusztus 10-én délután 8—9 óra közt, szolgálaton kívül, Kápolna község egyik utcáján ment végig. Utközben a község keleti szélén levő „Gukio” korcsma felől nagy zajt hallott, mire utját oda irányította és odaérve, látta, hogy a korcsmából mintegy 25—30 idegen cigány ki- és bejárákál, egymás között valami fölött igen élénken vitafozva.

Lemberg-i képek. — Bosnyák katonák bevonulása Lembergbe.

Szabó őrmester a cigányokat igazolásra szólította fel, a kik igazolásra vonatásuk fölött méltatlankodva, nagy zajt csaptak, majd az őrmestert körülvéve, azt megtámadták, fadorongokkal ütlegelni és késekkel szurkalni kezdtek. A támadás oly hirtelenül jött, hogy az őrmesternek nem maradt ideje a védekezésre és bár kardját nyomban kirántotta, de hogy azzal támadói közül megsértett-e valakit és mily mérvben, eddig még megállapítható nem volt. A cigányok az őrmesteren súlyos, de nem életveszélyes sérüléseket okozva úgy, hogy az eszméletét csakhamar elvesztette, egy kocsit, egy ló, három cigányasszony és három cigánygyerek hátrahagyásával elmenekültek. A támadók után Hatala Mihály járás-őrmester, egri járásparancsnok vezetése alatt széleskörű nyomozás indult meg.

Halálos balesetek. Pásztor József csendőrnek július 22-én Konka Géza felsőodori körjegyző, egy az udvarán talált szárazföldi torpedót adott át. Nevezett csendőr ugyanazonnap, még a délelőti folyamán megjelent a körjegyzőnél, kezében a félig szétszedett torpedóval, mire a jegyző figyelmeztette Pásztor csendőrt, hogy a további szétszedéssel hagyjon fel, mert még szerencsétlenség éri. A csendőr nem hallgatva a jó tanácsra, délután 4—5 óra tájban hement az őrs kamarájába és ott a torpedó további szétszedéséhez fogott. Alig kezdett azonban munkába, a torpedó kezében felrobant, bal kezét és jobb lábát szétrombolta, bal szemét kiütötte, fejét és mellét a szilánkok több helyen átütötték. Pásztor csendőr sérüléseibe mintegy 15 percznyi kiulódás után belehalt. — Dorogi László nagyseretési különítménybeli csendőrt, Izbügyaradvány és Koskócz között a vonat augusztus hó 10-én, délelőtt 10 óra tájban elgázolta. Dorogi csendőr a helyszínen meghalt. — Dobosán Sebők és Szilágyi Antal Cracu stefannului különítménybeli népfőlkélok, július 17-én, délután fel 6 óra tájban megjelentek Novacsaszku Miklós somosrévi lakos szállásán, oly czélból, hogy attól tojást és tejet vásároljanak. A szálláson csak a 13 éves Novacsaszku Nyisztor volt honn, a ki kérte Dobosán népfőlkelt, hogy mutasson neki néhány fegyverfogást. Dobosán a kérésnek eleget teendő, átalakított orosz fegyverét kész-helyzetbe kapta, miközben az véletlenül elsült és a lövedék Novacsaszku Nyisztor fején behatolva, hátul a bal fül mögött jött ki. Novacsaszku Nyisztor azonnal meghalt.

Katonaszökevény kőborezigányok üldözése. A keszthelyi őrs egy járőre augusztus 7-én délelőtt 6 óra tájban, Alsószid község határában egy katonaszökevényekből összeverődött kőborezigány-karavánt üldözött. Kreith Rezső népfőlkelt üldözés közben Lakatos Salamon bakónaki illetőségű veszélyes gonosztevő cigány ellen, míg Bodon Rafael népfőlkelt Kolompár János badacsonytomaji illetőségű veszélyes gonosztevő katonaszökevény cigány ellen löfegyverét használta, miután a menekülők az ismételt erőteljes rákiallás dacára tovább futottak. Lakatos Salamon, Kreith népfőlkelt lövésétől bal vállán könnyen megsérülvén, a járőr által elfogottat, míg a Bodon népfőlkelt által alkalmazott fegyverhasználat eredménye, Kolompár János ak elmenekülése következtében, megállapítható nem volt.

Jegyzés a hadikölcsönre. Kugyela János porcsalmai őrsbeli csendőr az első hadikölcsönre 1500, a másodikra 1000, így összesen 2500 K-t jegyezte.

Helyreigazítás. Lapunk folyó évi 31-ik számának „Adományok” rovatában tárgyalt Szeeső csendőr neve helyesen „Fecső, őre pedig „Egeres”.

KÜLÖNFÉLÉK.

Különös megsebesülési eset. Egy német katonai orvos egy német orvosi hetilap hasábjain harctéri megfigyeléseiről és észleleteiről írva, a következő különös, szinte valósággal misztikus esetet említi föl: — Zászlóaljunknak előrsi szolgálatot teljesítő egyik százada a begygerincz tulsó, az ellenség felé néző oldalán, biztos fedezékben állt s nyugodtan őrködött, mert mit sem kellett tartania a valószínűleg teljesen védetlen pozíciókban álló ellenséges gyalogcsapatok tüzelésétől. Egyszerre csak egy repülőgép jelent meg a levegőben, nem is nagy magasságban végezve körözéseit, úgy hogy csakhamar fel lehetett ismerni, hogy német repülőgép, miért is elmaradt az ilyen esetekben szokásos parancs, mely hasonló esetekben fedezékbe, bokrok közé, szóval a védett pozíciókba való elrejtőzködést írja elő. Ám a mint katonáink helyeiken állva nyugodtan szemlélték a manőverező repülőgépet, egyszerre csak az egyik gyalogoskétásgbeesetten felkiált: „meg vagyok sebesülve” — és a következő pillanatban már a földre is rogyott. A körülötte álló bajtársak az első pillanatban még szentül abban a hitben voltak, hogy az illető katona rossz tréfát csinál, mert hiszen legfőlebb csak a tüzérségtől lehetett volna tartaniok, az pedig hallgatott, úgy hogy sehol semmi ágyűdőrej nem volt hallható. De csakhamar tapasztalniok kellett a szomorú valót, mert a felkiáltó megsebesült bajtárs egészen elhalványult és alig néhány percz leforgása alatt minden fáradozásuk dacára kielehelte lelkét. Erre leszedték róla a ruhát s keresték a sebet. De csak hosszas kutatás után akadtak rá a vállán egy picinyke, alig észrevehető lösebre. Valóban még ma is rejtélyes előttem, hogy honnan érhetett a katonát a halálos lövés. Az a föltevés, hogy talán tévedésből a német repülőgépről lőtték volna le, teljesen kizárt és lehetetlen. Csakis azt a magyarázatot fogadhatjuk el, hogy az ellenség tüzelt a német repülőgépre és egy golyó a magasból tévedt és hullott le és nagy erővel esve hatolt be a katona vállán a testébe. A hirtelen halál egyébként azért állott be, mert a golyó a test hosszában végighaladt a szerencsétlen katonán és a szervekben nagy zúzódásokat és szakításokat okozott és érintette a megsebeszte a véredényeket is. Ebből tehát csak az a tanulság vonható le, hogy a katonáknak még akkor is nagyon óvatosoknak kell lenniök, a mikor saját repülőgép vagy léghajó mutatkozik a tűzvonal fölött, mert az ellenség magasból lecsapódó fegyverlövedékei is halálos sebeket okozhatnak.

Az orosz tiszték és a legénység. Egy orosz őrmester naplójában érdekes adatokat mond el arról, hogy háborúban és békében az orosz tiszték milyen borzalmas kegyetlenséggel bánnak a legénységgel. A naplót a tannenbergi csata után találták meg; hitelessége kétségtelen. „Új följobbvalóimmal s a legénységgel rövidesen megismerkedtem. (Az őrmestert közvetlen a háború kitörésekor másik ezredhez helyezték át.) A 370

emberről nincs mondanivalóm, annyi ember között mindig van jó és rossz is. A följebbvalók? Csupa barbár, vérengző ember. A legidősebb orvos egy ősz despota, őnső és makacs, a segédje farkas bárányszőrben; csak magát tartja embernek, mindenki mást haszontalan aze-métnek. A kórházfelügyelő kényúr a jobbagyság idejéből és egyuttal koosis, a ki balálra kinozza a kimerült lovát. Nem tudom, hogy mi okból történik, de nem mulik el nap, a nélkül, hogy valakit meg ne verjenek. Bottal, kézzel, korbáccsal verekednek, vagy a mi a legrosszabb, külön e özéla kikeresett pribékek az egész front előtt verik végig a delinkvenst. Szörnyűséges látvány, a mikor a félig meztelen ember hátára lezuhog a korbács és szívettépő az áldozat sikongatása. Én nyomorult bűnös többször részt vettem benne. Ámde Isten jól tudja, hogy alig-alig vagyok bűnös benne. Láttam, hogy verték előttem az embereket, de csak most látom milyen szörnyű bűn ez. Amennyire a képességentő telik, megkísérlem, hogy az embereimmel elfeledtessem a megaláztatást. A mikor bevonultak Kelet-Poroszországba, ezeket írta: «Németországban megyünk előre a lakosság fejvesztetten menekül előlünk. A házak üresek, az állat elhagyatva, a fehérnemű a padláson van és katonáim a lábukkal tapodják. A butor. zongora, gramofon, varrógép, bicikli, fehérnemű, konyhaszer, minden elpusztul, vagy eltűnik az embereim kezén. Sok az olyan ház, a melyben terítve áll az asztal és az étel érintetlen. A katonák éjszakára fejük alá gyömöszölik a legjobb párnákat, takaróznak a legfinomabb dunyhákkal, reggel azután a sárba tapodják, mert más helyen másikat kaptak.»

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek.

Szorgalmas 12. 1. Akár polgári, akár katonai egyén kárára vagy sérelmére követett el egy katonai egyén valamely büntetendő cselekményt, mindig a katonai büntetőtörvénykönyv vonatkozó rendelkezése mérvadó. Ha tehát az illető büntetendő cselekmény a katonai btk. rendelkezése szerint csak a sértett fél indítványára üldözendő, a sértett fél nyilatkozata természetesen feltétlenül szükséges. — 2. Bizalmi egyének jelenléte katonai egyének kikérdezésénél épen annyira szükséges, mint polgári egyének kikérdezésénél. A bizalmi egyén természetesen épen úgy lehet katonai, mint polgári egyén; a fő az, hogy tényleg bizalmi egyén legyen. — 3. A kérdésben a feleletet is megadta már, mert ha valakinek a megbílnosolése, mint írja „feltétlenül szükséges”, akkor már semmi más körülményre nem lehetünk tekintettel. Bilincs csak elfogott egyén ellen alkalmazható. (Cs—1. II. Rész. 36. §.) Az elfogás szükséges pedig mindenki ellen szemben felmerülhet, tekintet nélkül az illető állására. Mindig a józan ész szerint kell eljárni. Ha egy őrmester vagy tiszt például kényszerben éretné tette a bekövetkezett elfogása folyamán pl. ellenességül, természetesen megbílnosolendő. A Cs—1. II. R. 36. §. d) pontja alatti eset is beállhat, tehát ezen esetben is alkalmazandó a bilincs, tekintet nélkül az illető állására, feltéve,

hogy özélravezető enyhébb eszköz a járőr rendelkezésére nem áll. Helytelen lenne tehát ily esetekben a célt szem előtt tévesztve, a honvédelmi Szolg. szab. I. Rész 337. pont utolsó bekezdése alapján a megbílnosolást mellőzni. *Katonai egyének elleni fellépés esetében azonban sohasem tévesztjük szem elől Szolg. Utasításunk 156. §-ának rendelkezését.* Fokozott tapintat és kiváló gond annak megállapításánál, hogy a késedelem veszélyesül-e vagy nem, első sorban szükséges. — 4. A Szolg. Utasítás (Cs—1. II. Rész) 111. §-a szerint a kikérdezést lehetetlen a községi háznál kell teljesíteni, tehát nem feltétlenül szükséges. Ha tehát a gyanúsított a községi háznál megjelenni vonakodik, a dolgot élére állítani nem kell, hanem a járőr felkeresi az illetőt ott, a hol pillanatnyilag tartózkodik. — 5. Szolgabírói hivatalhoz.

A. J. Kb. 1—3. Szolgálati ügyek, forduljon szakaszsparancsnokságához.

Érdeklődő 1918. I. a) Jogos önvédelem. De háború szolgálataon kívül van, szolgáltatással fellép a szolgálati eljárása közben támadják meg s ön o támadás elhárítására kardját használja, cselekménye mint fegyverhasználat lesz elbíráva. I. b) Kérdése igen zavaros. Ha a szervezeti utasítás 12. §. 3. pontjának esete tényleg fennáll, természetesen, hogy ezen pont alapján fegyverét használhatja. Ha pedig őt szolgálata teljesítése közben, nem épen az említett 3. pontban leírt körülmények közt, de mégis megtámadja valaki, ugyancsak jogosult a fegyver használatára, még pedig ugyancsak 1. pontja alapján. I. c) A Szervezeti Utasítás 12. §. 4. pontja azt mondja, hogy: «a ki mint veszélyes gonosztevő a csendőrség által elfogandó, vagy elfogás végett üldöztetik...» E szerint nem állhat be az, a mit ön feltesz, hogy t. i. elől valakinek ismeretes egyéni közveszélyessége (mint pl. a kóborozigánynál) ahhoz, hogy e pont alapján ellene fegyver használtassék, a nélkül, hogy az illető valamely büntetendő cselekményt elkövetett legyen, mert ha az illető semmit sem követett el, nem foghat fenn ok az elfogására s következtetésképpen az ő elleni fegyverhasználatra sem. — II. a) Ha az irodákban felesleges vagy külszolgálatba szükséges van rá, akkor igen. II. b) A beállott fogyték márréhez képest, de som a mult, som a folyó évben nem volt. — II. c) Ez minden kerületnél különböző. — III. a) Olvassa el lapunk folyó évi 30. számában «Tábbeknek» adott üzenetünket. — III. b) Nem. — IV. a) «Az Őrszem» című lap előfizetési ára egész évre 10 k., fél évre 5 k. Kiadóbírála Budapest VI. Kmetty-utca 17. sz.

A remény boldogít. 1. Olvassa el lapunk 33. számában «N. D. 38»-nak adott üzenetünket. 2. Tábori csendőr utasításban. 3. Nem.

Nyugdíjazott csendőr. Kérdésére lapunk f. évi 33. számában közölt cikk bő felvilágosítással szolgál.

Fiume 2. A csendőrségi illeték (aszold, szolgálati pótdíj) élvezetében változatlanul megmaradnak.

Szabó csendőr. Ha a megszakitás 30 napot meghalad, bo rom számítható. Ebben az esetben a felsőfolyamodvány is özéltalan.

Havasi muszka. A kir. bíróságok hatáskörébe tartozó büntető ügyekben szükséges.

K. J. II. 1. Nem értjük. 2. Mindkét helyre való beosztást lehet kárni, még pedig irásban szolgálati uton.

Fecse csendőr. Olvassa el lapunk hírvonatát.

Gulyás csendőr. Nem tévedés.

Szekszárd. Csak szolgálati uton kérheti.

Gyalogos 22. 1—2. Kérheti szolgálati uton.

600. Attól függ, hogy a sértés hivatalos eljárás közben történt-e. **Dobosinai csendőr.** Rágalmazás vétsége akkor is fennforog, ha az állított tény büntető eljárás okát nem is képezheti és az illetőt csupán közmegegyezésnek teszi ki. Ilyen eset a btkv. 256. §-hoz fűzött jegyzetek 4. pontja.

Fodor csendőr. Alkalmai sorsjegyekről nincs hiteles értesítünk, így kérdésére választ som adhatunk.

J. M. Kérdéseire nincs módunkban válaszolni. Forduljon le-velével közvetlenül a jelzett intézet főnöknőjéhez, ki a szükséges tudnivalókat mindenesetre készséggel közli.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározások:

Ő császári és apostoli királyi Felsége I. évi augusztus hó 13-án Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával, a magyar királyi honvédelmi minisztérium állományába tartozó alábbi megnevezett tiszteknek legkegyelmesebben adományozni méltóztatott:

az elmúlt hadi évben teljesített kiváló szolgálataik elismerésül:

a hadidiszitményes 3. osztályú Vaskorona-rendel:

tolesvai Nagy Gábor vezérőrnagy, csendőrségi felügyelőnek, díjmentesen.

Ő császári és apostoli királyi Felsége ugyanakkor kelt legfelsőbb elhatározásával legkegyelmesebben adományozni méltóztatott:

az elmúlt hadi évben teljesített kitünő szolgálataik elismerésül:

a 3. osztályú katonai érdemkeresztet:

Bariss Árpád csendőralezredesnek.

Ő császári és apostoli királyi Felsége továbbá legkegyelmesebben elrendelni méltóztatott, hogy ugyanezen alkalomból a legfelsőbb megelégedés kifejezése tudtul adassék:

rományai lovag Czögler Gusztáv csendőrszázadosnak; végül legkegyelmesebben elrendelni méltóztatott, hogy ugyanezen alkalomból a legfelsőbb megelégedés kifejezése tudtul adassék:

Mészáros János,

Raschel Lambert csendőrszázadosoknak és

Szmazsenka Ervin csendőrfőhadnagyának.

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi július hó 30-án Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával, az ellenség előtt teljesített kitünő szolgálatainak elismerésül:

Czibere István, a 2. hadsereg hadtápparancsnokságnál beosztott csendőroronagynak, a hadidiszitményes 3. osztályú katonai érdemkeresztet legkegyelmesebben adományozni és legkegyelmesebben elrendelni méltóztatott, hogy:

ugyanez alkalomból:

Deák Gyula és

Gencsy Arnold, a 3. hadsereg hadtápparancsnokságnál beosztott csendőrszázadosoknak a legfelsőbb dicsérő elismerés tudtul adassék.

Ő császári és apostoli királyi Felsége, folyó évi július hó 20-án Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával:

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartása elismerésül:

Jencs Árpád csendőrszázadosnak, a hadidiszitményes 3. osztályú katonai érdemkeresztet legkegyelmesebben adományozni méltóztatott.

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi július hó 27-én Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával:

az ellenség előtt teljesített kiválóan kötelességű szolgálatainak elismerésül:

Tulics Kálmán csendőr törzsőrmesternek, beosztva a 38. honvéd gyaloghadosztállyal,

Magyarits Mihály csendőrtörzsőrmesternek beosztva a 3. hadsereg hadtápparancsnokságnál,
Bíró Gregor csendőr őrmesternek, beosztva a 17. gyaloghadosztállyal,

Virsik Géza és

Magyar István csendőr őrmestereknek, beosztva a 3. hadsereg hadtápparancsnokságnál,

Hegedüs József csendőr őrmesternek, beosztva a 7. hadtestparancsnokságnál,

Falb Ferencz csendőr őrmesternek, beosztva a hadtest főparancsnokságnál.

Benedekfy István csendőr őrsvezető, címzetes őrmesternek, beosztva a 3. hadsereg hadtápparancsnokságnál,

Varga Sándor III. csendőr őrsvezető, címzetes őrmesternek, beosztva a 106. gyaloghadosztállyal,

Erdős Menyhért csendőr, címzetes őrmesternek, a 32. gyaloghadosztállyal beosztva,

Haller István,

Ember József és

Padós Antal csendőr, címzetes őrmestereknek, beosztva a 3. hadsereg hadtápparancsnokságnál,

Kiss János, csendőr, címzetes őrmesternek, a 7. hadtestnél,

Husi Lajos és

Gonda István csendőr, címzetes őrmestereknek a 35. gyaloghadosztállyal,

Horváth Ferencz és

Faragó Sándor csendőr, címzetes őrmestereknek, beosztva a hadtest főparancsnokságnál, a koronás ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján;

továbbá ugyanez alkalomból:

Bulyáki József csendőrnek, beosztva a 7. hadtestnél az ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján, legkegyelmesebben adományozni méltóztatott.

Adományoztatott:

a hadsereg-főparancsnokság által:

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartása elismerésül:

a 2. osztályú ezüst vitézségi érem:

Csáky Márton, tábori csendőr címzetes őrmesternek.

Ideiglenes nyugállományba helyeztetik:

1915. évi szeptember hó 1-ével:

Szigeti Kálmán, VI. számú csendőrkörületbeli törzsőrmester, a megejtett fölülvizsgálat alapján, mint arokkant, mindennemű népfőlkelési szolgálatra is alkalmatlannak.

Választott lakhely: Szombathely.

Okirattal megdicsértettek:

a m. kir. VI. számú csendőrkörületi parancsnokság által:

Kövi Pál őrsvezető ez. őrmester, az 1915. évi háború folyamán, a katonai kincstár kárára jó lovaknak gyengébb s kevésbé alkalmas lovakkal való kicserélése által okozott csalások tettesei és részesének nagy óvatossággal és körültekintéssel eszközölt megfigyelése s kiváló szolgálati buzgalomával elért leleplezése, feljelentése és ozálta a katonai kincstárnak nagyobb károsodástól történt megóvásáért.

Vizi János csendőr, mivel 1914. évi június hó 11-én este, helyi szolgálat alkalmával egyik balatonmenti nyaralótelepen két gyanús egyént pillantván meg, azokat igen óvatossal és körültekintő megfigyelés után gyors és erélyes fellépésével elfogta, kikre a további nyomozás folyamán 9 rendbeli, mintegy 3739 korona kárértékű betöréses lopás elkövetése reá bizonyítottatott és ezáltal a balatonmenti nyaralókat eme veszélyes betörőbandától megszabadította.

Németh David járásörmester, Marosi Gyula, Gyurácz István, Baranyai János II. örsvezető cz. őrmesterek, Vajda András lovas örsvezető cz. őrmester, Szabó Ferencz tartalékos karhatalmi buszártizedes és Turi János karhatalmi népfőlkelő, egy katonaszökevényekből állott veszélyes fegyveres kőborcigány bandának nehéz körülmények között történt elfogása és az általuk elkövetett 14 rendbeli, mintegy 1242 korona kárértékű betöréses lopásnak nyolcz napon át tartó igen czélszerűen vezetett s fáradhatatlan buzgalommal és kitartással teljesített nyomozással történt kiderítéséért.

Horváth József II. járásörmester, ki az 1915. évi háboru folyamán, mint tolmács és bizalmi egység, az 50. számú német hadikórház igazgatója mellé vezényeltetvén, ott példás magatartást tanusított, szolgálati buzgalma és kötelességeinek minden tekintetben kifogástalan teljesítése által a hadikórház vezetőségét támogatta.

Nyilvánosan megdicsértetett:

a m. kir. VI. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Böröczk József, Horváth István IV. örsvezető cz. őrmesterek és Gyulai József csendőr cz. őrmester, mivel egy katonaszökevényekből állott veszélyes fegyveres kőborcigány bandának elfogása, és általuk elkövetett többrendbeli betöréses lopásnak kiderítése s a bűnjelek és orgazdának kinyomozásánál eredményesen közreműködtek.

Előléptettek:

örmesterré:

1915. évi augusztus hó 1-ével:

a cs. és kir. hadtáp-főparancsnokság által:

Falb Ferencz és Németh Mózes, II. számú csendőrkerületbeli örsvezető cz. őrmesterek;

a cs. és kir. 7. hadsereg hadtápparancsnokság által:

Tim József, VIII. számú csendőrkerületbeli örsvezető cz. őrmester.

örsvezető cz. őrmesterré:

1914. évi december hó 1-ével:

a cs. és kir. 2. hadsereg-parancsnokság által:

Chira János, II. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1915. évi augusztus hó 1-ével:

a m. kir. I. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Györfi Áron csendőr cz. őrmester;

a cs. és kir. hadtáp-főparancsnokság által:

Kanász István II. számú csendőrkerületbeli csendőr cz. őrmester;

a cs. és kir. 3. hadsereg hadtápparancsnokság által:

Törzsök Lajos, II. számú csendőrkerületbeli csendőr cz. őrmester;

csendőr cz. őrmesterré:

1915. évi július hó 1-ével:

a m. kir. III. számú csendőrkerületi parancsnokság által, a folyó évi 140,339/16. számú honvédelmi miniszteri rendelet alapján:

Molnár Mihály, Mikó Lajos, Gurzó Páncsi, Pomaházi Antal, Szabó József II., Kozma Sándor, Gróza János, Rákóczfalvi Simon, Jankó György, Müller János I., Hubert Miklós, Lóth Ferencz, Homola János, Hahn József, Szele György, Szotei János, Arany János, Barna K. Sándor, Köntös Pál, Molnár Imre, Nagel Antal, Tóth József IV., Pataj István, Berta János, Borbély Antal, Pura Tivadar, Székely József, Asztalos István, Debera János, Raposa József, Nagy Miklós II., Tóth Vincze, Jeszensák János, Varga György I., Polónyi Mihály, Szmilko Ferencz, Müller János II., Papp Tivadar II., Arany László, Betea Karácsony, Kiss József II., Gyenes Gábor, Deés Kálmán, Pélmai Mihály, Magyaró Imre, Péter Gergely, Sörös János, Csik Imre, Koszorus Mihály, Stuhajda György, Czakó József, Kobrák József, Váradi István, Nagy Lajos, Kujáni Mihály, Mikus György, Knautz Henrik, Király József II., Vig Sándor, Szücs Ferencz, Fazekas József, Kasza László, Horváth Rózsás Imre, Joó Sámuel, Tancsik János, Ilies József, Csáthi Benjámin, Lakó József II., Babarcsi István, Farkasdy Lajos, Tóth József V., Kormos Ferencz, Soós Lőrincz, Cosa Elek, Csikós István, Arvai Gyula, Tóth János II., Pócs Ferencz, Szilvási Pál, Németh János II., Németh József II., Simon Imre, Gulbert István, Cseh Károly, Cserecsnyés Pál, Pilleki István, Gál János, Sebeni Sándor, Györi János, Sebestyén Dávid, Szics K. Gáspár, Radnics Márk, Fördös János, Mészáros István II., Ágoston János, Gallusz Imre, Benke Ferencz, Kovács Ist-

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésre.

Előlegek értékpapírokra.

Családi házak és telepek létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 2.000.000 korona.

Kölcsönök lakbérletilt s ellenében.

Külföldi pénznemek vétele és eladása.

Sorajjegyeknek részletre és készpénzre való eladása.

Elfogadjunk betéteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő lefordése mellett helyezni el intézetünknel, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk a tőkekamatadó levonásával. 2. Oly takarékbetétek után, melynek a betét az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem kéri, 5 1/2% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk (A tőkekamatadó levonásával.)

Előleget nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire.

Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében; jutányos kamattal mellől Utalványok, intőzvények és chequék beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával. Vesszünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket.

ván IV., Kácsor József, Kormos József, Farkas Miklós, Ducza Zsigmond, Imre Mihály, Papp János III., Horváth József I., Küss Mózes, Mészöly István, Németh János III., Jónás János, Kovács József III., Ádám János I., Felnagy Imre, Boros József III., Benedek László, Böröczki Gyula, Rigó János, Mikola Miklós, Gabcsó Lajos, Szkotovics István, Tar Mihály, Timár József, Vig László, Szabó Sándor V., Kocsis P. Gáspár, Kukas József, Mikkel János, Kálmán István I., Rózsa István, Szilágyi Imre I., Szeles Vince, Csibrán Miklós, Turi Ferencz, Takács István II., Armankó János, Drágucz Vilmos, Keresó István, Székely Ferencz I., Varga János IV., Tóth Elemér, Győrfi József, Polgár Mihály, Talmácsi Imre, Bozsonyi András, Korsós János, Valasik János, Cseppentő Imre, Telek Miklós, Bulács Ignác, Fancsal Bujdosó János, Kovács József II., Kerekes István, Vágó Sándor, Jakob György, Schweighardt Antal, Kurdi Bálint, Pallaga János, Mészáros László I., Mudris Ignác, Farkas József III., Solti István, Gali Ferencz, Benedek Mihály, Berta Miklós, Heinzelmann Gyula, Nadbál János, Nagy Mátyás, Kisa Sándor, Rajcsányi Géza, Kovács István II., Dér János, Száraz András, Nánási Kálmán, Biri János, Bathó József, Mészár András, Doroszlóvácski Demeter, Szűcs László, Takács Szilveszter, Kaplár János, Vágó Gáspár, Moravec Bela, Csöke Pál, Vaszlik István, Zsurkucz Demeter, Szénási András, Kaló József I., Repesik János, Ficzkó József, Subajda Pál, Krneiszki Tivadar, Szilágyi Imre II., Csomor Gáspár, Tótfalusi Lajos, Verdon János, Berki János, Kovács János, Petri Mihály, Szabó Imre II., Geréb József, Bárdos István, Kovács Kálmán I., Horváth György II., Mezei János, Schreiner Márton, Csala György, Császár István, Antal János, Németh István II., Meszlényi Lajos, Horváth Lajos, Szabó Antal, Dervalics Antal, Sámson Géza, Sipeki István, Farkas Gergely, Krokker János, Kiss László I., Molnár László, Dörnyei Ferencz, Elek László, Füleki Sándor, Komlós Albert, Gazsi János, Mezei Mihály I., Raffai József, Kinczér László, Vörös János, Ujj Sándor, Kállai Zsigmond, Körmendi Péter, Palcsik János, Garaguly Balázs, Varga Imre, Józsa István I. és Balla István csendőrök;

1915. évi július hó 16-ával:

a cs. és kir. 12. hadtáp-csoportparancsnokság által:

Nilke Mihály, VII. számú csendőrkerületbeli csendőr;

a cs. és kir. bánáti körletparancsnokság által:

Farkas István, Urbán Imre, Kovács Pál II. számú csendőrkerületbeli csendőrök;

1915. évi július hó 25-ével:

a cs. és kir. 2. hadsereg-parancsnokság által:

Burszán László, I. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1915. évi augusztus hó 1-ével:

a cs. és kir. 7. hadsereg hadtáp-parancsnokság által:

Tatai Imre, VIII. számú csendőrkerületbeli csendőr;

a m. kir. VIII. számú csendőrkerületi parancsnokság által, az 1915. évi 140,339/16. számú honvédelmi miniszteri rendelet alapján:

Vakares Karoly, Májúresik György, Varró János, Pelle György, Megyeri Imre, Bali Imre, Cserb Bertalan, Magos Mihály, Preg György, Filip Vazul, Lumej Sándor, Szimion Flóra, Nyakó Imre, Németh József, Gulyás János, Nagy S. Károly, Bakva János, Suta György, Darabán Flórián, Vencel István, Nagy Gábor II., Badár Bálint, Varga Péter, Rikai András, Mizger Antal, Parócai József, Kiss Mihály, Utasi Gábor, Burle János, Nag Imre I., Csizmás Páskál, Nagy Bertalan, Magyar István, Garabuci István, Lisztes Péter, Erdős Imre, Juhász Miklós, Burkus István, Homoki Lajos, Sziujártó Károly, Guant István.

SZÁNTÓ JÓZSEF

gépáruháza 17 év óta létezik Szegeden, a városi bérpalotában

Képes nagy árjegyzékem díj-talanul küldöm.

Képes nagy árjegyzékem díj-talanul küldöm.

Egyedül nálam kaphatók a Helical, Premier, Postelion, Britania, Eska és saját összeállítású legkedveltebb hegyikerékpárok. E gépekből hadseregünk részére is szállítottam. Pathé tűnélküli beszélőgépek, lemezek és varrógépek óriási választékban, kedvező részletfizetésre is.

Csoda
Gramofon

óriási és nagy, erős, tiszta hangú beszélőgép 25 K. Legszebb lemezek nagyok és duplák. Fedák Sári, Király, Rózsa, Fráter, Göndör, Solti, Steinhardt énekel — 60, 2—, 230 kor.

Árjegyzék összes hangszerekből ingyen.

MOGYOROSSY GYULA

kir. szab. hangszergyár,
Budapest, VIII., Rákóczi-ut 71.

Várnay és Fia, Budapest, VI., Gyár-utca 26.

Nyomtatványok

Sapkák

Keztyük

Kardbojt

Celluloid kezelő és nyakravaló

Czipőkrém

Fegyverzsír

Borotváló készlet

6, 10 és 20 éves

szolgálati kereszt

stb. stb.

Nagyvárad, Ralikovszki-ut 24. Szeged, Kárász-u. 9.

Vitézségi éremszalagok raktáron vannak.

Mindennemű felszerelési tárgyak
dus raktára olcsó árakkal.

Nyári szürke és fehér czérna-keztük nagy választékban olcsó árban kaphatók.